

J Vi snakkes

God Jul!

om bl.a.:

Brubygging
side 2

Russamfunnet
side 3

Værestedet
side 4

Nytt om kor
side 6

Religionsfaget
side 8

Egoisme
side 9

Julekrybbe
side 11

Konfirmanter
side 12

*Takk for at du
så meg*
side 14

*Den nære
Gud*
side 16

Så laga HAN ei bru

• **Leif Westermoen**

Prøysen skriver om stjerna: «Den første gang ho skinte så laga hu ei bru imellom seg og himmel'n, og ei krybbe og ei ku.» Fra Prøysenstua kunne han se, gjennom glaset mot huset oppe i åsen der «a jordmor Matja bor», den blankeste av alle stjernene. En hilsen fra Betlehem. Langt langt borte i tid og rom var det ho skinte «for første gang» da den nyfødte gutten lå i krybba.

Jula som vi nå skal feire igjen er for oss et veldig brospenn over tid og avstand fra det som skjedde. En fantastisk holdbarhet gjennom 2000 år har fortellingen om Maria og Josef og stallen og hyrdene og englesangen, og fortellingen om stjerna og de vise menn. Ikke bare barn blir fengslet av fortellingene. Stjerna skal visstnok egentlig ha vært Saturn og Jupiter som ble stående over ett, flere ganger i det året Jesus ble født. Et fenomen som opptrer meget sjelden, men som også ble observert med stor interesse av vitenskapsmannen J. Kepler i desember 1603. Interessant, men enda mer merker vi at fortellingene har et budskap som angår oss.

Ho laga ei bru sier Prøysen. - Det vil si, det var jo Han som laga ei bru, den vesle gutten i krybba.

I sommer kjørte jeg over den nye Øresundsbroa. To land var nylig blitt knyttet sammen på en helt ny måte med

en varig og sikker forbindelse.

En flott opplevelse å kjøre over.

Juleevangeliet handler om at vi mennesker har gjort vår verden til ei øy. Med et hav imellom Gud og oss. Både øya og havet har vi skapt med hat og vold, krig og svik og vår bortvendthet fra Gud. Men med gutten i krybba slår Gud ei bro over havet. Den viktigste av alle broforbindelser for oss mennesker. Gud måtte selv komme til vår jord for å gjøre dette. Og forunderlige Gud, - han kommer som barnet, fødes i en stall i Betlehem der fattige hyrder er de første som får tilbe.

Brobygging mellom mennesker. Det må også jula handle om. Alle ønsker fred på jord, - det er jule- og nyttårsønsket fremfor alle andre. Vi ønsker og ber for palestinere og israelere og alle andre naboer i krangel. Men spesielt i det små, og nære, merker vi i prøysens vise den gode kontakt mellom et barn og den voksne fortelleren. Det er enormt viktig i en tid da barn utnyttes og misbrukes og ofte mangler en grunnleggende trygghet.

Jula må brukes rett. Den bro Han bygget står der «samma hå som hender» for oss. Vi utfordres til å bruke broa, og broene.

Med de beste ønsker om en riktig god jul.

andakten

Rus- samfunnet

Ungdomsskolene og den videregående skolen i Kragerø inviterte foreldre til et møte om rus i november. At om lag 250 foreldre møtte opp, viser både omtanke for ungdommens ve og vel og bekymring for de utfordringer de unge møter i en verden der rus er blitt alminnelig i stadig lavere alder.

Mens dagens foreldregenerasjon mest sannsynlig hadde sine første ruserfaringer med alkohol, og bare et fåtall flørtet med hasj, møter de unge disse utfordringene sammen med en rekke syntetiske rusmidler som avløser hverandre som motedop i festmiljøene. Like sikkert som dagens foreldre lot seg fange inn av øl eller vin, vil dagens unge snuble i starten gjennom et massivt press mot rus i mange former som stort sett er enda farligere enn de «gamle». Det ville være nærmest et under om ikke økte fristelser fører til flere fall. Enda større under ville det være om ikke den økte velstanden og pengeriklighet hos mange unge frister til flere rusrunder enn foreldrene kunne se seg råd til.

Foreldrenes bekymringer er derfor ikke grunnløse. Og mange føler seg hjelpeløse og rådvile overfor den utfordringen det er å ha tenåringer. De mest konkrete rådene foreldrene fikk denne novemberkvelden, var å bry seg men ikke å mase og å være gode forbilder.

Vi ser mange nok eksempler på at mange

foreldre ikke bryr seg. Når barn også under tenåringsalder dominerer gatebildet i Kragerø til langt på natt, tyder det på minst like mange likeglade foreldre. Når foreldre blir oppfordret til å melde seg som natteravnere, er det bare et prisverdig fåtall som avstår fra å tenke på å ha det bekvemt for seg sjøl noen ekstra kvelder og netter.

Det er en anerkjent sannhet at den som i tidlig alder begynner å bruke rusmidler, har lettere for å utvikle rusavhengighet enn andre. Det er derfor også viktig å forlenge perioden fram til de unge debutterer med rus. Noen foreldre forsøker derfor å premiere barna dersom de unnlater å bruke rusmidler til en viss alder. I vår velbeslåtte verden kan det være lett å ty til slike midler, og så langt det virker kan det være greit nok. Andre foreldre har gjort det som trolig for mange vil koste mer, men som samtidig framstår som et forbilde. Disse lover å avstå fra sin selskapelige rødvin, sin pils eller sin cognac dersom barna vil holde seg rusfrie. En slik tidsbegrenset avtale fram til for eksempel myndighetsalder, vil også vise at voksne er utsatt for et visst press som de kan stå imot for barnas skyld.

Ingen foreldre er garantert noe som helst sjøl om de opptre i samsvar med alle gode råd. Mange vil også gå med falsk skyldfølelse dersom barna kommer ut å kjøre. Derfor er det viktig å huske at vi alle har skyld for det samfunnet vi har brakt våre barn inn i. Vi har ansvar for at rus får dominere i så mange voksne sammenhenger. Alle er forbilder enten vi vil eller ikke. Det er ikke sant at alle er sin egen lykkes smed, og for den saks skyld ulykkes. Verktøyet og formene ligger klare i smia og legger føring for livet vårt. Derfor må vi alle trå til. Framtida er alles ansvar, ikke bare foreldrenes.

Til mennesker av god vilje med omsorg for med mennesker!

• Fra Værestedet

Vi er en liten gruppe mennesker som har åpnet et «Værested» for rusmisbrukere. Et sted å være sammen, prate, bygge fellesskap, dele med hverandre, gjøre ting sammen, komme fram med behov og enkeltvis eller i fellesskap søke informasjon og arbeide mot løsninger for et bedre liv.

Da vi åpnet i juli kom det 14 mennesker, siden da har det bare økt til det nå er mellom 15 og 30 innom en vanlig torsdagskveld, og vi blir stadig flere. Rundt regnet har det vært 45-50 forskjellige mennesker innom.

Vårt «faste» program, er at dørene låses opp klokken 1700, offisiell åpningstid er fra 1800 til 2100 og vi stenger klokken 2200. Hele kvelden er det mulighet til å ta et måltid mat, ved 1900 tiden har vi et felles måltid rundt et vakkert pyntet bord.

Mange har behov for et tilskudd av mat og vi deler ut det vi har i bæreposer. Innholdet kan variere da det vi får varierer, dette er mat som vi får av lokale

sponsorer og vår hovedsponsor i Oslo, Arne Skarpsno også kjent som «Gatebarnas Far».

Det har kommet fram ønsker om å gjøre ting sammen, male og tegne, lese dikt, ha forskjellige kurs informasjon og liknende. Det er fint å være kreative sammen og løfte blikket mot noe annet enn hverdagens slit.

På et åpent møte høsten 1998 arrangert av Mental Helse foreningen fortalte Arne Skarpsno om sitt arbeide for «Gatebarn» i Oslo. Sammen med ham var Eva Grønnseth, en av medarbeiderne bosatt i Skjelsvik. En meget sentral og nyttig medarbeider for oss.

Informasjonen om dette arbeidet tente en idealistisk glød blandet med forferdelse hos Tom Halvard Haugen over tingenes tilstand. Han ble kjent med Per Fredrik Johansen som allerede hadde drevet med utdeling av mat overfor rusmisbrukere og andre trengende et par års tid. De samarbeidet rundt et år før Per - «Gus» - blant venner, overlot dette arbeidet til Tom. Alene drev Tom med utdeling av mat til opp i mot 22 personer ukentlig. Dette var slitsomt og etter å ha kontaktet diakonene i Kragerø ble de med i dette arbeidet.

Sammen etablerte vi kontakt med Kragerø Blå-Kors, som var meget positive.

Resultatet er at vi nå disponerer etasjen over «dagsenteret» i Blå Korsgården gratis og har hatt «Væresteds-kvelder» fra og med juli ukentlig.

Arbeidet har vært med å avlaste Tom som slipper å kjøre ut mat til så mange.

Det har også vært mulig å gi brukerne av «Huset» et miljøtilbud.

Det at vi er et frivillig tilbud fjerner den spenningen som lett kan oppstå overfor offentlige etater og myndigheter. Dette gir oss en ganske unik sjanse, til å være i konstruktiv dialog med brukerne. Denne sjansen ønsker vi å dele med dere. Vi ber dere informere om tiltaket i deres sammenhenger, og ber om deres hjelp til å drive stedet i form av frivillige medarbeidere og eventuelle gaver i form av materiell eller penger til drift.

Med vennlig hilsen

Soknediakon Henrica Lindholm

Diakon Knut Einar Bergan

Vekter Tom Halvard Haugen

Mødre mot narkotika

Elisabeth M. D. Heibø

**Andakts-
telefonen**
35 98 12 85

**Kirkens
SOS**

**Tlf.
35 52 70 90**

Vår himmelbro

• **Sølv**

Bønnen er vidunderlig,
Herren hører meg.
Alt er så forunderlig,
Herren viser vei.

Hvordan kan Han kjenne meg -
høre hver min bønn?
Jesus kom og viste vei,
Hellig er Guds sønn.

Herren, Jesus, han har sagt
BE - så, skal du få.
Tenk på, denne store makt
hjelp meg å forstå.

Gud vet lenge før jeg ber
alt jeg trenger til.
Herren vet og Herren ser
alt blir liketil.

Bønnen i enhver forstand
gjør en glad og klok.
Man kan undres alt man kan
let i LIVETS BOK.

Der er Herrens kjærlighet,
der er Herrens sønn.
Takk - min Gud fordi jeg vet
Gud har hørt min bønn.

Herrens miskunnhet er stor.
Han er aldri fjern.
Herren lyser på vår jord.
Han er alles venn.

Håpet blir en sikker tro,
vekk med angst og tvil.
Bønnen blir vår himmelbro,
der vi hører til.

Nytt og godt fra korene i Kragerø bedehus

• **Inger Lise Berge**

Sang og musikk har til alle tider og for alle mennesker hatt stor plass som middel for å uttrykke sorg og glede.

I Bibelen leser vi om mennesker som takker Gud og klager til han i ord og toner. Bibelen oppfordrer oss til å bruke sang og ulike instrumenter. Gud som har skapt oss, visste at menneskenes forhold til Han, trua på Han, oppleves ikke bare som en teori av intellektet, men av hele mennesket med alle sanser og følelser.

Kragerø Bedehus er i år 125 år. I alle disse årene har sang og musikk stått sentralt i virksomheten. Slik er det også i dag. Instrumentene og melodiene forandrer seg, men innholdet i sangene er det samme. I gamle protokoller leser vi at det har vært ulike kor på Bedehuset – damekor, mannskor, blandakor, musikklag og pikekor. I dag er det fire kor på Bedehuset. De hører til den såkalte Singspirationfamilien.

Opphavet er Singspiration eller Singspi, som er 30 år i år.

Så kom Mini Mini som fra starten i november 1981 ble drevet i samarbeid med organist Imi Wischuff. Høsten – 88 ble Mini Mini delt, og Mini Singspiration så dagens lys.

Siste skudd på stammen er Mega Singspiration. Startskuddet for dette koret gikk i januar 89.

I alle disse årene er medlemstallet i korene gått opp og ned, men entusiastiske ledere har aldri gitt opp, og i dag blomstrer alle korene som aldri før. Godt over 200 sangere, jevnt fordelt på de fire korene, møtes nå hver uke i Bedehuset.

Barn og unge har alltid hatt høy prioritet i Kragerø bedehus og når en lykkes i tilbudet til disse aldersgruppene er gleden stor.

I disse dager er det svært gledelig at Megakoret har ekspandert veldig! Fra å være 15 medlemmer i våres, teller koret nå 56 sangere. Gamle Singspimedlemmer og andre i ulik alder synes det er fint å synge i Mega!

Målet har alltid vært at barn, ungdom og voksne skal oppleve gleden over sang og musikk i et godt sosialt miljø og at de får oppleve at Gud er en god og kjærlig Far og Jesus vår Frelser.

Et annet mål har vært å drive ledertrening. Derfor har ungdommen alltid fått slippe til med lederoppgaver som å dirigere, spille i ”kompet”, drive med alternative aktiviteter i tillegg til sang, o.s.v. Dermed har det aldri vært stor lederkrise i korarbeidet og Bedehuset har fostret mange som i dag står sentralt i sang- og musikkarbeid på ulike steder i Norge.

Krumtappen i alt dette arbeidet - inspiratoren, dirigenten, mannen som er musikk

fra topp til tå, villmannen, kjært barn har mange navn, er Øystein Buen. Alt som har med sang og musikk på Bedehuset er avhengige av hans unike evner.

Kragerø Indremisjon er, sammen med Kragerø Frikirke stifteren av Skjærgårdsgospel.

Skjærgårdsgospel arrangerer nå fire festivaler i året. Disse ligger alle i Kragerø og er til stor inspirasjon i korarbeidet. For de yngste må nevnes Barnegospelfestivalen som gikk av stabelen siste helga i oktober. 1000 barn i alderen 6-13 år hadde en fantastisk helg sammen.

Ungdommer som har hatt sin opplæring i Singspirationmiljøet var festivalsjef, korinstruktør, kapellmester og i tillegg

var mange, mange opptatt med utallige oppgaver.

Sommerfestivalen og Korfestivalen for ungdom inspirerer til fortsatt innsats.

Korene gleder andre med sang på ulike arrangementer i kirke og bedehus og ellers i byen og nærmiljøet der det er ønskelig.

I våres og i høst er det arrangert "Syng med oss"-kvelder hvor korene var sentrale aktører. Bedehuset var fylt til siste plass og tilbakemeldingene er at dette må vi ha mer av!

Med rette kan en si at sang – og musikktradisjonen er tatt vare på gjennom Singspirationkora i Kragerø bedehus!

Det nye religionsfaget i skolens hverdag

En prat med to-av lærerne på Årø barneskole

• **Halvor Halvorsen**

Vi har tidligere skrevet i menighetsbladet om det nye faget «Kristendomskunnskap med religions- og livssynsorientering». Faget ble innført høsten 1997, og erfaringene skulle vurderes etter tre skoleår. To av de tre høyskolene som fikk denne oppgaven, har nå kommet med sine resultater. Erfaringene er overveiende positive, men undersøkelsene har også avdekket mindre vellykkede sider ved faget.

Minst like interessant for oss er det å lytte til erfaringer fra en vanlig skole i Kragerø, og vi har derfor snakket med to av lærerne på Årø, Åse Bottolfs og Øivind Torgersen - dyktige og engasjerte lærere med lang erfaring fra undervisning i det tidligere faget «Kristendomskunnskap». De siste tre årene har de til sammen hatt ansvar for det nye faget på de fleste klassetrinn i barneskolen.

-Opplever dere det nye faget forskjellig fra det gamle?

- Ja, men på en skole som Årø blir ikke forskjellen så stor. Planen er nok laget ut fra forholdene i en stor by, med mange innvandrere og en god del sterke og bevisste humanetikere. Derfor kreves det lokal tilpasning.

- På hvilken måte?

- Læreplanen sier jo at kristendommen skal ha brorparten av tiden, siden den er en viktig del av vår kulturtradisjon, og siden de aller fleste her i landet tilhører en kristen kirke. Dessuten bør man - særlig i småklassene - legge mest vekt på de eventuelle andre syn som er representert i elevflokket.

- Og dem er det ikke mange av på Årø?

- Nei, nettopp! Hver høst tar vi opp på klassemøter hvordan vi har tenkt å legge opp faget kommende år.

- Og foreldrene er enige?

- Omtrent 100% støtter opp om dette. Derfor er det heller ikke behov for mye fritak. Det er sjelden vi har elever som ikke er med på skolegudstjenester eller ikke deltar i salmesang og bønn i klassen.

- Målet for det nye faget var «Identitet og dialog». Virker det slik?

- Ja, vi har inntrykk av at barna er trygge i den tro de har med seg hjemmefra,

samtidig som de lærer å respektere andres oppfatninger.

- Noe annet positivt?

- De nye bøkene legger bedre til rette for samtale om etiske spørsmål: vennskap, mobbing, barn og voksne, menneskerettigheter osv. Dette engasjerer elevene. Vi opplever vel i det hele tatt at barna nå er mer interessert i faget enn tidligere.

- Ingen ulemper?

- Lærebøkene har nok for mye stoff, og sentrale bibelfortellinger er stykket opp og spredt utover på flere klassetrinn. Også andre religioner er behandlet slik. Dette er særlig uheldig i småskolen. Barna kan lett bli forvirret.

- Ingen hjertesukk til slutt?

- Kanskje er det et større problem at vi ikke har råd til å kjøpe de bøkene vi egentlig trenger. Vi driver mye uten elevbøker i klassene og ellers til dels med halve klassesett.

- Kursingen av lærerne?

- Vi har dessverre ikke fått den hjelp det var gitt løfte om. Etter et kurs på Hestøya i begynnelsen av perioden - forresten et meget godt sådant - har vi ikke hørt noe mer, men har måttet greie oss selv! Når nå evalueringen etter hvert blir ferdig, skal det bli spennende å se hvilke forandringer som skjer med faget. Spørsmålet om fritaksordningene er viktig, særlig i de større byene - og navnet på faget kunne kanskje forenkles! Men i hovedsak vil nok det nye religionsfaget bli beholdt slik det er.

Når egoismen får for stor makt

Om nedgangen i bistanden til de fattige landene

• **Olav A D**

FN sitt mål for hvor mye penger som hvert enkelt land burde gi i bistand til de fattige landene har vært - og er - 0,7 prosent av brutto nasjonalproduktet.

På 80-tallet bevega mange land seg sakte men sikkert opp mot dette målet, og ved inngangen til 90-tallet hadde noen land, blant annet de nordiske, kommet opp på anbefalt FN-nivå.

Etter hvert som krisa som rammet de kapitalistiske landa på 80-tallet ble overvunnet ved starten på 90-tallet, kunne man forvente at flere land ville bevege seg opp mot de i og for seg beskjedne 0,7 prosent av BNP som FN går inn for.

Slik skulle det imidlertid ikke gå: Avviklinga av den kalde krigen gjorde at stormaktene ikke lenger så noen sikkerhetsmessige grunner til å yte bistand; - når bistanden ikke lenger var i slik egen interesse, ble den trappa vesentlig ned. Andre rike land fulgte stormaktenes eksempel, og reduserte sin bistand til de fattige landa vesentlig.

Ei liste over kutt i bistand som prosentdel av BNP fra 1992 til 1998 ser slik ut:

Sverige: - 0,62 prosent
 Finland: - 0,30 prosent
 Frankrike: - 0,28 prosent
 Italia: - 0,23 prosent
 Canada: - 0,23 prosent
 Sveits: - 0,16 prosent
 Tyskland: - 0,13 prosent
 Norge: - 0,10 prosent
 Spania: - 0,08 prosent
 USA: - 0,05 prosent

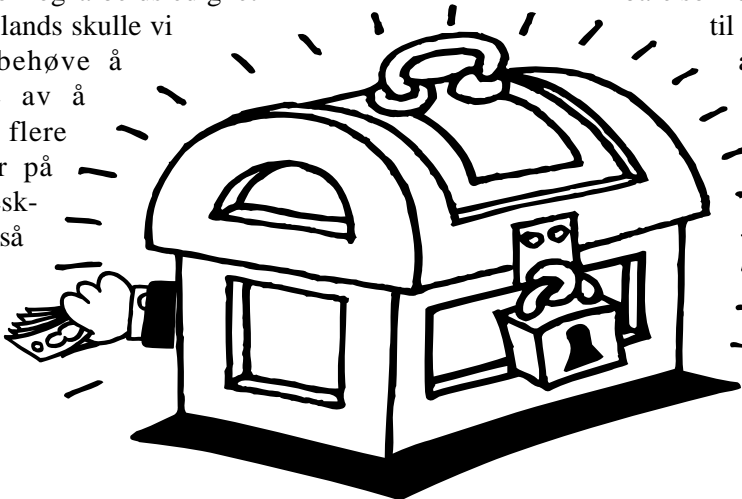
Norge ligger heldigvis, slik man ser her, langt nede på lista over land som kutter i bistanden til de fattige landa. **Likevel: det er et faktum at vi i løpet av 90-åra har kutta - og det til tross for at vi som nasjon har blitt enormt mye rikere i lepet av perioden.** Oljefondet bygger seg opp til ufattelige dimensjoner (NRK TV opplyste her om dagen at om 40 år vil fondet kunne beløpe seg til førti tusen milliarder kroner). Vi burde kanskje ha råd til i det minste å opprettholde det nivået vi arbeidet oss opp på i økonomisk knappere tider enn de vi opplever nå. Og inflasjon og arbeidsledighet her til lands skulle vi ikke behøve å frykte av å bruke flere penger på menneskersom så

sårt trenger det til mat, helse, utdanning og utvikling.

Årsakene til at de rike landene ikke lenger vil yte så mye som før til de fattige landa, må vi regne med er det ideologiske skiftet som har skjedd i de rike landa det siste ti-året: Klokketrua på at «markedet skal ordne opp» - også når det gjelder de sosiale tjenestene i de fattige landene - har vokst seg stor og sterk. Men markedskreftene har ikke evnet - eller villet - løse problema til de som er aller fattigst. - Dette hevder lederen i Kirkens nødhjelp, Atle Sommerfeldt i et intervju med avisa Dag og Tid.

Som en årsak to til de rike landa sine bistandskutt, nevner Sommerfeldt at folk flest kan ha blitt for opptatt av vår egen materielle situasjon. Den økte rikdommen har ført til større grad av selvsentring, - vi har blitt rikere men slett ikke rausere. - Harde utsagn fra en mann som i hvert fall vet hva *bistand* handler om; - kanskje noe for kirka å gripe fatt i, ikke

bare som en utfordring til den enkelte av oss, men også som en oppfordring til en nytype politikk.

En julekrybbes historie

• Bjørn Sandberg

I 1919 kom min far, Fredrik Hiorth Sandberg, til Kragerø. Han var blitt personellkapellan hos sogneprest Marcus Gjessing. Far og mor var nygift, og fikk leilighet i «Svendsens hus», den store murgården som ennå ligger i Biømsborgparken med utsikt over Bærøfjorden. Her ble min eldste bror, Jan, født i 1920.

Senere kom far til Antwerpen som sjømannsprest, og derfra til østre Gausdal som sogneprest. Fra Antwerpen hadde de med seg en julekrybbe, som var en miniatyrutgave av krybben i katedralen der.

I Gausdal ble det ikke holdt gudstjeneste julaften, men første juledag. Jeg sto på kne på en stol i vinduet og så alle hestene med klingende dombjeller på vei mot den gamle, hvite steinkirken nede i dalbunnen. Det gjaldt å komme tørst og tå plass, det var bare ca. 40 spilltau ved kirken, og hesteskyssene kunne jeg telle opp mot 80 - 90. Ingen hadde bil.

Kvelden før hadde vi hørt klokkene kime julen inn. Det var iskaldt, sne og stjernehimmel, mens familien sto ute og sang: «Kimer, I klokker, ja kimer før dag i det dunkle! Tindrer, I stjerner, som englenes øyne kan funkle!»

Så skyndte vi oss inn i varmen. Vi barna sto i rommet ved siden av stuen, mens treet ble tent. Vi prøvde å kikke i nøkkelhullet, men mor hadde vært forsynlig og puttet bomull der. Ingen fikk se noe før

dørene ble slått opp, vi tok hverandre i hendene og toget inn mens vi sang: «Her kommer dine arme små ...»

Vi barn satte oss på gulvet mens far leste juleevangeliet, vi bare så og så. De hellige tre konger var der med sine gaver, de hadde gullkroner på. Den svarte kongen knelte foran enliten krybbe med et Jesusbarn som lå på på et leie av strå, mens de andre kongene sto bak ham. Oksen var en brandete ku som lå der og jortet, eselet hadde bløte ører, og det var mange sauer. Gjeteren fra markene var med.

I det grønne baret under treet var det flokker av små engler, en større hadde gullvinger. Min eldste bror hadde satt to store glansbildeengler bak det hele, og i løpet av generasjonene er det kommet til både en minielefant, en mus og et ekorn med bløt, busket hale, et dådyr, samt et lite hus hvor vi har tenkt oss at gjeterne holdt til.

Det er mange år siden vi arvet julekrybben. Den kommer frem hver jul, men i dag er det oldebarnet som sitter og ser tankefullt på den.

Et glimt av årets konfir- manter

• **Harald Monsen**

Årets konfirmasjonsundervisning er kommet godt igang med ulike aktiviteter, blant annet med overnattingstur til Jomfruland og «engleverksted» i Kragerø kirke.

Her ser vi også noen av ungdomslederne, for anledningen med teatersminke etter nattvandringen som ble arrangert for konfirmantene på Jomfruland. Det ble en stor suksess, der konfirmantene bel stilt overfor mange vanskeligheter, moralske valg og fristelser på sin vei mot Ankerplassen. Stor takk til alle frivillige ledere for kjempegod innsats!

Før jul skal konfirmantene være med på Lysmesse på Skåtøy med

innlagt fakkelvandring til Harefjell, og skal gjennomføre en diakoniaksjon på Eldreinstusjonene i adventstida.

Ta gjerne med årets konfirmanter i aftenbønnen!

Takk for at du så meg

• Jorunn Bjørkkjær

Levangsheia er en fin plass på denne jord. For meg som har gifta meg med en innfødt fra «Heia», er det godt å komme en tur hit - sommer som vinter. Et særpreg som jeg setter pris på her, er alle de blankskurte svaberga - med en direkte kontakt med det åpne havet. Havet skyller ustanselig innover - mer eller mindre vilt og truende. Det er noe fascinerende med havet, og dette forsterkes når jeg kommer på steder hvor havet ligger så åpent som her ute.

A sitte og se utover et åpent hav, får meg til å føle meg liten. Det virker så uendelig for meg her jeg sitter og ser utover - like mot horisonten. Samtidig vet jeg at jeg bare ser en liten brøkdel av Guds store skaperverk.

«Hva er da et menneske siden du kommer det i hu ... ? «Som tilskuere til havets dønninger, blir det ekstra stort for meg å tenke på at jeg har en allmektig Far som ser lille meg i denne store verden. Ikke nok med at han ser meg, men han elsker meg faktisk så høyt at han sendte sin eneste sønn til verden for at jeg skulle få del i det evige liv - hvis jeg vil da. Han gir meg tilbudet. Valget er mitt. Uansett er én ting sikkert; Gud ser meg og bryr seg om meg.

Alle har vi vel et behov for å bli sett. Ikke bare av Gud, men også av våre medmennesker. Behov for at noen skal gi uttrykk for at de liker oss og synes vi er

interessante å være sammen med. Ønsket om at de skal mene at det vi kan og gjør er verdt noe. Slik er i alle fall jeg! Det skaper selvtillit og trygghet å ha visshet om at vi er akseptert, akkurat som den vi er.

Jeg synes historien om lille Beate sier mye om akkurat det:

Beate gikk i 4. klasse. Hun var ei ganske alminnelig jente, men hadde ikke så stor porsjon selvtillit som mange av de andre i klassen. Hun var liten av vekst og litt sein i bevegelsen. Hun gikk alltid alene til og fra skolen. Hun hadde alltid vært veldig sjenert, og hvis læreren iblant spurte henne om noe, ble hun rød og så ned i fanget. Av og til prøvde hun å stotre frem et svar, men det ble liksom ikke noe av det.

Denne dagen skulle de ha om sommerfugler. Læreren hadde tatt med seg noen store og fargerike plansjer, med bilder av forskjellige sommerfugler. Etter å ha fortalt elevene mangt og mye om sommerfuglens liv og levnet, ville han se om de kunne navnet på noen sommerfugler. Noen gutter på første rad var av den tøffe typen. De svarte alltid først - og hadde «alltid» rett. Nå gjorde de seg klar til å få handa først i været når plansjen ble snudd. Nesten før læreren hadde vist første plansje, hadde 3-4 av guttene handa i været. Men nei - dette var jammen ikke lett. Det var bilde av en brun sommerfugl. Hendene gled sakte ned, som om de egentlig bare skulle ordne litt i håret eller klø nesa litt . .

Læreren så ut over klassen, og skulle akkurat til å si navnet på sommerfuglen da han så bort på Beate. Der så han jamen en liten finger oppe.

En finger som så ut som om den hadde lyst til å si noe. Læreren spurte: «Vet du det, Beate?»

Det gikk et gisp gjennom klassen ... «Å nei, nå dummer Beate seg ut igjen!» Men Beate så på læreren med fast blick og sa stille: «Det er en nestesommerfugl.»

«Ja, Beate», sa læreren og prøvde å skjule sin forskrekkelse. «Du har helt rett, det er en nestesommerfugl.»

Resten av klassen ble målløs. Læreren snudde neste plansje og spurte; «Vet du hva denne heter, Beate?»

«Ja, det er en sitronsommerfugl», svarte Beate med sterkere stemme.

«Helt riktig» sa læreren, og spurte Beate hvordan hun visste det.

Beate fortalte at hun hadde lært det av bestefar, han var så interessert i sommerfugler. Læreren sa at timen var nesten slutt, men at han hadde bilde av en sommerfugl til, som han hadde lyst til å spørre Beate om.

«Men den er vanskelig,» sa læreren. Han snudde plansjen og så på Beate.

«Det er en påfuglvinge» sa Beate, uten spor av tvil.

Dette var også riktig, og full av undring og tydelig imponert forlot klassen timen da det ringte ut. Beate var, som vanlig, sist, men på vei ut av klasserommet gikk hun veien om kateteret. Hun så opp på læreren og sa stille: «Takk for at du så meg», før også hun forlot rommet og bega seg på hjemvei.

Jeg synes denne lille historien sier så mye. Kanskje vi kunne bli flinkere til å se hverandre - og å si at vi ser hverandre. La det bli et mål for denne førjulstida - og for det neste året. La oss bli flinkere til å gi hverandre noen oppmuntrende ord. La oss være bevisste på det å se stort på oss selv og på hverandre. Kanskje vi da kan bidra til å gjøre hverdagen litt bedre for oss selv og for våre medmennesker.

La oss hjelpe hverandre til å kunne ta imot Guds kjærlighet til oss alle.

Med disse tankene vil jeg ønske leserne en rik adventstid, en fredfull julehøytid og alt godt for år 2001

*Herlige sommerminner!!!
Disse barna kommer hver sommer til Levang for å besøke bestefars slekt på Levang. Her er de på Storholmen.*

Julen, Jesus og den nære Gud

• **Biskop Olav Skjevesland**

Når vi nå begynner å sikte oss inn mot julen år 2000 høres dann og vann et gammelt sukk: Det blir for mye av denne julefeiringa!

Det spørres om det ikke er motsatt: Mon ikke de fleste tar for lite ut av julen? Jo, jeg har en tanke om at mange utpå nyåret sitter igjen med et for magert utbytte. Det blir så lett kun en uke med levende lys, nøtter og smultringer. Lunt og hyggelig alt sammen. Utvilsomt. Men kan det være alt?

Ved juletid går det likesom en endelig kakelinne over våre frosne biert-er. Vi røres over englepynten. Vi syn-ger om barnet i krybben - «Han er Frelser min». Men et stvkke ut i januar er den tonen taus. Og det blir kaldere nede i hjertets dyp igjen.

Så blir det hele lett en jul uten kon-sekvenser. Julepynten er lagt på plass i esken. Treet ligger ribbet bak huset. Alt er fortært. Og badevekten sier sitt. - Se, det var julen år 2000.

Men vi vil ha mer ut av julen enn som så. For her går det om langt dypere ting: Julenatt setter Gud, bokstavelig talt, himmel og jord i bevegelse for å skape en ny begynnelse med oss. Han starter sin historie med oss på nytt.

Gud hadde gitt oss alt: livets gave, en vakker verden, mulighetene. Men vi

forspilte arven. Likefullt - Gud går den annen mil med oss: Skaperen må også bli Frelseren - frelseren som nettopp, setter den nye begynnelsen.

Slik ble verdenshistorien delt i to: i et før og etter Kristus. I Jesus kom Gud nær. Det er pussig at mange gjerne vil ha Gud på avstand. Det kan vel oppleves mindre brysomt slik. Og når Gud er fjern, så kan mennesket strebe etter ham. Søke og spekulere. Slik holder vi selv regien og kontrol-len.

Men den fjerne Gud er filosofenes Gud, sa Blaise Pascal. Bibelens Gud er han som kommer nær.

Mennesket kan saktens søke Gud. Men når det kommer til stykket, er det slik at vi må oppsøkes. For ingen kan ved egen innsats og innsikt finne Gud. Vi må finnes.

Det er dette julen handler om - om en Gud som bøyde seg helt ned. For å oppsøke oss, her hvor vi er. Han kom ikke brautende og truende, men i et lite barn. Som vokste opp. Levde og lærte oss livets vei. Og ble verdens frelser ved å dø på et kors. I den historien er du og jeg faktisk tenkt inn.

Slik kommer julen til oss med evan-geliet om den nære Gud.

Døpte

Kragerø

- 15.10 Robin Hurum Knutsen
Eva Safira Vangstad
29.10 Maren Braatø Gundersen
19.11 Pia Tomine Furu Gundersen
Sigrid Stärk Gurrich
Henrik Rolfstad Thoresen
Mathias Sveberg Risøy
Rina Finborud Resberg

Levangsheia

- 22.10 Julie Andriane Jensen Trulssen
Thale Jacobsen
12.11 Tony Johan Evensen Johannessen
(døpt i Kragerø)

Vigde

Kragerø kirke

- 07.10 Ole Henning Fredriksen og
Kari Anne Thorsdal

Døde

Kragerø

- 03.10 Knud Olesen
23.10 Isak Bergulf Melby
26.10 Holger Nils Nielsen
27.10 Ragnar Skarre
08.10 Gunhild Marie Arnoldsen
09.10 Annie Johanne Knutsen

Levangsheia

- 12.11 Ingrid Marie Kløverød Pedersen

Kragerø menighetskontor

Rådhuset - 3770 Kragerø
Tlf. 35 98 62 00 - 35 98 63 61
Sokneprest Leif Westermoen
Tlf. privat 35 98 18 15
Kapellan Harald Monsen
Tlf. privat 35 98 17 49
Soknediakon Henrica Lindholm
Tlf. privat 35 98 12 30

Kirkevergen

Rådhuset - 3770 Kragerø
Tlf 35 98 62 00 - 36 98 63 64
Kirkeverge Jon Arne Torp
Tlf. privat 35 98 21 22

Menighetsrådslederne

Kragerø: Inger Brunsvik 35 98 02 74
Skåtøy: Eli Bråtømyr Dippner 35 99 12 06
Levangsheia: Anders Daland 35 98 72 18

Fellesrådets leder

Håkon Langlo 35 98 82 48

Vi snakkes

*Kirkeblad for Kragerø, Skåtøy og
Levangsheia*

Menighetskontoret
Rådhuset - 3770 Kragerø
Bank: 2655 55 76403

Redaksjonskomite

Sissel Dalen 35 98 12 68
Olav Drevland 35 98 23 61
Halvor Halvorsen 35 98 83 68
Jonh Arvid Thorsen 35 99 13 57

**Ta ansvar for kirken
du hører til!**

Send leserinnlegg! Ring inn spørsmål
og meninger! Ring inn gode ideer.
Bestill intervju!

Jul 2000

3. desember - 1. søndag i advent

Kragerø kirke kl. 11.00 Festgudstjeneste. Engler 2000. Nytt kirkeår. Kragerø jentekor, yngre. Westermoen
Støle kirke kl. 11. Familiegudstjeneste. LBU-koret. Engleutstilling. H. Monsen

Kragerø torg kl. 16.00 Tenning av juletre. Ordfører K. Fosso. Mini.mini synger ved stallen. Kr. Skolekorps og Frelsesarmeen leder sangen til juletrengang

Kragerø Bedehus kl. 16.45 Advents-kaffe. Sang av Mini-mini m. flere

Kragerø kirke kl. 20.00 "Lilla messe" Adventstøner v. Kragerø jentekor og kantorigruppe

6. desember

Kragerø kirke kl. 19.00 Musikk i kirken v/ R. Carding

9. desember

Kragerø torg kl. 12.00 Adventssamling ved stallen

10. desember - 2. søndag i advent

Kragerø kirke kl. 18.00 Førjuls-konsert ved byens kor og musikk-korps.

Skåtøy kirke kl. 18.00 Lysmesse ved konfirmantene m.fl. H. Monsen

13. desember

Kragerø kirke kl. 19.00 Musikk i kirken v/R. Carding

15. desember

Hellekirken kl. 19.00 Førjuls-konsert. Helle og Sannidal menigh.kor, Hellekirkens minikor, Helle skolekorps, Organistene, H. Monsen.

16. desember

Kragerø torg kl. 12.00 Adventssamling ved stallen

Støle kirke kl. 18.00 Vi synger julen inn. Levangsh. Barne- og Ungd. kor, SKUK, Trompet: Fjeld, Menighetskoret, Kr. Sang-forening, Annika Westgård, Heidi L. Nilsen, Martin Daland, Ove Brede, Organistene. Westermoen.

17. desember - 3. søndag i advent

Kragerø kirke kl. 20.00 "De Ni Lesninger" Julens tekster og toner v. Kragerø kantori, Jentekoret m.fl.

22. desember

Skolegudstjenester

24. desember - julaften

Seniorsenteret kl. 10.30 Juleandakt. H. Monsen

Stabbestad omsorgsboligene kl. 12.00 Juleandakt.

L. Westermoen

KKH kl. 13.30 Juleandakt

Skåtøy kirke kl. 14.00 Familiegudstjeneste. Westermoen

Støle kirke kl. 16.00 Familiegudstjeneste. Westermoen. Levangsh. Barne- og Ungd. kor.

Kragerø kirke kl. 14.30 Familiegudstjeneste. Monsen. Mini-mini

Kragerø kirke kl. 16.00 Familiegudstjeneste. Monsen. Kragerø Jentekor

25. desember - 1. juledag

Kragerø kirke kl. 11.00 Høytidsgudstjeneste. Monsen og Westermoen. Kragerø kantori

26. desember - 2. juledag

Kragerø kirke kl. 11.00 Gudstjeneste m dåp. Henrica Lindholm. L. Westermoen

Støle kirke kl. 11.00 Høytidsgudstjeneste. H. Monsen. Levangsh. Menighetskor

31. desember - Nyttårsaften

Kragerø kirke kl. 23.00. Midnattsmesse til kl. 23.35. Fakkeltog til Gunnarsholmen fra kirke-tomta kl. 23.40. Ordfører ønsker godt nytt år kl. 24.00 Felles rakettoppskyting.

Julefester

Kvihaugen Bedehus:

3. juledag kl. 17.00 Barne- og Ungdomsforeningens julefest

Støle kirke

1. Nyttårsdag kl. 16.00 Menighetens julefest

Kragerø Bedehus

Torsdag 28. desember Singspirasjons julefest

Kragerø kirke/Kragerø Bedehus

Søndag 7. januar kl. 16.00 Hellig tre kongers fest

2001

2001

1. januar– Nyttårsdag

Kragerø kirke kl. 11.00 Gudstjeneste.

Westermoen

Støle kirke kl. 16.00 Familiegudstjeneste og menighetens juletefest. Westermoen.

7. januar – Kristi Åpenbaringsdag

Støle kirke kl. 11.00 Gudstjeneste. Monsen.Dåp.

Kragerø kirke kl. 16.00 Hellig tre kongersfest. Monsen

14. januar – 1. s. e. Kr. Åpenbaring

Kragerø kirke kl. 11.00 Gudstjeneste.

Skåtøy kirke kl.11.30 Gudstjeneste.

21. januar - 2. s. e.Kr. Åpenbaring

Kragerø kirke kl. 11.00 Familiegudstjeneste.

Støle kirke kl. 11.00 Høymesse. Natverd.

28. januar – 3. s. e. Kr. Åpenbaring

Hellekirken kl. 11.00 Gudstjeneste. Kragerøprest.

Kragerø kirke kl. 19.00 Gudstjeneste.

4. februar – Vingårdssøndagen

Kragerø kirke kl. 11.00 Gudstjeneste

Støle kirke kl. 11.00 Familiegudstjeneste. Dåp.

11. februar – Sãmãnnssøndagen

Kragerø kirke kl. 11.00 Familiegudstjeneste

Skåtøy kirke kl. 11.30 Familiegudstjeneste. Dåp.

18. februar – Kristi forklarelsedag

Kragerø kirke kl. 11.00 Gudstjeneste

Støle kirke kl. 11.00 Høymesse. Natverd.

25. februar – Søndag før faste

Hellekirken kl. 11.00 Gudstjeneste.

Kragerøprest

Kragerø kirke kl. 11.00 Gudstjeneste.

Musikk i kirken ved Robert Carding følgende onsdager kl. 19.00:

24. januar

7. februar

21. februar

31. februar

14. februar

Andre viktige arrangementer i menigheten:

Årsmøte i Indremisjonen: 25. januar

Menighetens årsfest: 18. februar

Familieleir på Lia i vinterferien

(28. februar - 4. mars)

Kirkens Nødhjelps Fasteaksjon 3. april

Konfirmasjon i Skåtøy kirke: 29. april

Konfirmasjon i Støle kirke: 6. mai

Konfirmasjon i Kragerø kirke: 13. mai

Følg med annonseringen i KV for ev. forandringer!!!